

Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
Adresorilor nefracșia nu se primăscă. Remunerările nu se răvășăscă.
Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
Inserate mai primăscă în Viena E. Moser, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), H. Schickel, Alois Herold, M. Duka, A. Oppelt, J. Dornberger; în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Siemer.
Prețul inserțiilor: o serie garmonid pe o colônă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarif și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o serie 10 cr. v. a. s. 50 bați.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU XVI.

"Gazeta" este în fr. care și
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și strălăutate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumă la toate oficiile poștale din țară și din afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrațiune, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiul I.: pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a. s. 16 bați. Atât abonamentele cât și inserțiile sunt a se plăti înainte.

Nr. 130.

Brașov, Lună-Marti, 15 (27) Iunie

1893.

Sărmanii Moți!

Brașov, 13 Iunie v.

Dușmănia adversarilor noștri față de poporul românesc a ajuns până la glonț. Acesta ni-o dovedește și noua vârsare de sânge, ce s'a întâmplat dîlele acestea în munții apusenî, — vârsare, căreia au cădută victimă mai multe vieți românești.

Până în momentul de față încă n'am primit un raport special în privința acestui casu, atât de tragic și revoltător. Vedem însă, că foile maghiare grăbesc și de astădată a lua în apărare pe ucigașii unguri, prezentându lucrul astfel, ca și cum totu numai „sălbaticii Valahi“ ar fi fost de vină. După raporturile acestor foi, — în a căroră extremă tendențiositate și rea voință față de Români n'avem să ne îndoim de altmintelea nici un moment, — lucrul ar sta astfel:

Mercuri noptea, în 21 Iunie n. c., „mai bine de o sută de Valahi din Roșia, înarmați din creșetă până'n tălpi“, ar fi năvălit asupra vigililor erariali din muntele Scărișorei, atacându-i. Aceștia însă, avându de mai înainte cunoștință despre urzirea „comploului“, îi așteptară cu armele la mână. Când Românii au năvălit asupra lor, ceia au descărcat armele. Românii atunci au început și ei să impuse. După o scurtă încăerare, Românii s'au retras și s'au refugiat la casele lor. Pe câmpul de luptă au rămas mai mulți morți și răniți. După telegramele de până acum, au fost impușcați șapte Români. După un alt raport telegrafic însă, ce i se trimite din Turda diarului „Magyar Hirlap“, dintre Români au rămas morți doi inși,

er alți doi au fost greu răniți. Intre vigili de pădure încă au fost câțiva inși ușor răniți.

Așa descriu foile unguresc noua vârsare de sânge dela Scărișora. Ele mai adaugă, că „Valahii“ sunt liniștiți acum, der „nu se pôte omul crede în ei, de ore-ce atitudinea lor e încă și astăzi amenințătoare“. Incunoscintă fiind despre acesta, ministrul unguresc de agricultură a dat ordin telegrafic, ca să se trimită la față locului putere armată. Se asigură, că a și plecat în urma acesta din Turda o trupă mai mare de gendarmi, sub conducerea unui locotenent.

Ori câtu de tendențiosă ar fi espunerea acesta a foilor unguresc, din ea ne putem face o închipuire destul de fidelă despre adevărata stare a lucrului.

Scim, că nenorocii noștri Moți din munții apusenî sunt dați pradă urgiei guvernului unguresc, care fără nici o milă i-a dus la sapă de lemn și-i tiranizează și de și în măsură totu mai mare. Li-a interzis întrebuințarea muntilor, ceea ce pentru Moți însemnă a-i desmoșteni în modul cel mai crud, a-i scote din patria lor, căci muntele este patria Moțului.

Astăzi sorțea Moților noștri din munții apusenî este sorțea celui mai nenorocit popor din lume. Trailu vieții li s'a făcutu imposibil, căci ei nu aveau altu câmp de a-și agonisi pânea lor, decât muntii. Astăzi nu mai are bietul Moț de unde-și aduce nici măcar un lemn de foc; n'are unde-și pasce o oiă, ori un vițel; nu mai pôte vena nici măcar un iepure. Li s'au luat muntii, — li s'a luat totu.

In asemenea împrejurări tirane și crude, cine s'ar mai pute mira,

decă acestu popor blând și nenorocit s'ar vedé impinsu chiar și la comiterea vre-unui pasu desperat? Lor nu le rămâne alta, decâtu său să piără de fome, seu să ia lumea în cap și să-și părăsescă țera strămoșilor săi: să părăsescă acea romantică „patriă a lui Iancu“, pe ale căreia regiuni stâncose, înainte de asta cu 45 de ani, a luptat cu atâta bravură pentru drept și libertate?

Nu este ore de sute și mii de ori mai sfânt, mai drept și mai firesc, ca mai bine să fiă huiduitu tiranul, mai bine asupritorul, decâtu vechiul și credinciosu apărătoru alu țerei?

Nu; de-unu asemenea pasu desperat, în împrejurări atât de desperate, nu ne-am pute mira, deși în casul de față absolut de locu nu-lu credem admisibilu.

Ne mirăm însă, că în mijlocu atâtoru popore mari și culte, se tolerază asemenea stări de lucruri, cari prin vitregitatea și tiraniile loru blamează epitetul veacului, căruia pe nedreptu i s'a dîșu, că este seculu culturai și libertății poporelor.

O, Iancule! De-ai învia Tu din mormentu și ai vedé sorțea oștașilor Tăi de odinioară, jai plânge și — de rușine și durere, ai intra erăși în mormentu!

CRONICA POLITICA

— 14 (26) Iunie.

Cetim în „Gazeta Bucovinei“, că Societatea politică „Concordia“ din Bucovina. va ține o adunare generală în 11 Iulie st. n. Din incidentul acesta „Gaz. Buc.“, vorbindu de principiile luptei Românilor din Bucovina dice între altele: In acestu punct se lovesc, precum vedem, o serie de idei, cari cadu toate în sfera organizării lucrurilor noastre în țera, organizare de care s'a po-

menitu și la adunarea trecută. Reamintim această idee, pentru-că ea este unu diu multe puncte de vedere, una din cele mai importante chestii, de care trebuie să ne ocupăm și a cărei rezolvare nici n'a fost încercată. Fiind organizată mai bine, vom și dispune de mai multe mijloce pentru a trezi mai cu succes conștiința de nemă, acolo unde ea slăbește ori s'a perdut chiar. Căci ne înșelăm rău, deoa credem, că fără de o organizație solidă vom pute accelera, până la gradul, ca să fim mulțumiți, procesul de dezvoltare politică a poporului. In Boemia totu poporul este ca unu trup, unu faptu mai energicu scutură totu poporul, ca o sgușitură nervoasă întregu trupul; der acelu popor este și forte cult și bogat; noi trebuie să înlocuim prin munca și răbdarea omului cult, ce acolo face spontan inși poporul întregu. De acesta datorie trebuie să ne pîtrundem adencu pentru-că e numai naturalu. ca în lupta pentru existența a ori-cărei colectivități de ființe partea cea mai inteligentă să fiă cea mai activă.

Nu puțină supărare au produsu în oeta șovinistilor maghiari energicele protestări, ce le-a ridicatu d-lu Franciscu Hossu Longin din Deva în adunarea mai recentă a comitatului Hunedorei. „Magyar Hirlap“ dela 25 Iunie, după ce consacra unu articulu de fond în onora contelui Kun Kocsard, ca celui mai zelos și mai devotatu maghiarizatoru, revine asupra cunoscutei propuneri, de-a se trimite o deputațiune, care în numele comitatului să felicite pe numitul coate, din incidentul aniversării sale de 90 de ani. „Acastă propunere“, adauge foia ungeroasă, „nu i-a convenitu advocatului Franciscu Hossu, care ca agitatoru valahu și până acum și-a făcutu unu tristu renume (sic!). Acestu domn bun a protestat în contra propunerii, de-a se aduce astfel de onoruri lui Kun Kocsard; deorece, după el, comitatul Hunedorei este unu co-

FOILETONULU „GAZ TRANS.“

ESCURSIUNI

pe muntii țerei Barsei și ai Făgărașului

de

Ioan. Turcu.

III. Pétra Craiului, (înălțimea 2241 m.)
Munți stâncoși, cu împregiurimile lor.
(O schiță istorică a comunei Zărnești).

Jos la pôlele Petrei Craiului, în muntele „Vlădușca“, pe teritoriul comunei Peșterea, se află clădită din lemn o casă a societății carpatine transilvane. Și este tare la locul său, această casă aic, oaci turiștii, cari voesc să se iasă sus la piramidă, pe vârful Petrei, rămânându de regulă peste nopte în această casă, în dimineața zilei următoare, recreați de obosela drumului de până aci, esu apoi la vârful Petrei, mai pe odihnite și fără să se încordeze pre tare.

Excursiunile la Pétra Craiului se fac de regulă și mai cu înlesnire trecându prin comuna Zărnești.

Noi, după cum am arătat în partea a doua a acestei scrieri, în 29 Iunie 1888, nu am rămas peste nopte la casa so-

cietății carpatine, ci ne-am reintors la quartirele noastre, la vama dela „Cruce“, din Branul superior. Urmările acestei reintoroeri le-am și simțit apoi pre aspru în ziua următoare. Șciind, că de aci încolo se încep greutățile lucrării noastre, căci aveam să continuăm marcarea pe locuri înalte și forte primejdiose, în 30 Iunie desu de dimieșă, după ce ne-am făcutu gata de plecare, noi, membrii prezenți ai comisiunii ungare, cam așa din glumă, seu și din curiositate, ne-am măsurat cu cumpăna decimale dela vama. Am tras: eu 71 chile, inginerul reg. e Kovacs 74, căpitanul ces. și reg. Sandru 79 și Belle, prim-pretorele Branului 99 chile.

Am plecat apoi către Pétra Craiului și, după o călătorie călare de 3 ore, am ajuns la pôlele Petrei în muntele Vlădușca, în apropierea casei societății carpatine.

Pétra Craiului, aflătoare între comuna Zărnești și comuna Branului, are o înălțime de 2241 metri și formeză unu colosu de stâncă de sine stătător, între muntele Buceciu și muntii Făgărașului, estinându-se în direcțiune dela Nordu spre Sudu către România, dela

Zărnești până la comuna Rucăr în România.

Pétra Craiului are două părți, cari se despart una de alta în punctul dela „Turnu“, din despicătura acestor părți numită „Crepătura“. Partea primă a Petrei, sub numirea de Bărcu, la pôlele căreia e situată comuna Zărnești, este mai mică (cota 2068 m) și se estinde dela riul Zărneștilor, în direcțiune dela ostu spre vestu, până la „Crepătura“. In partea de dincolo de Crepătura, formându cu partea primă aprupe unu unghiu dreptu, se estinde dela nordu spre sudu a doua parte a Petrei, care este mai înaltă și care formeză adevărata „Pétra-Craiului“.

O formațiune proprie și unică în felul său are Pétra Craiului, ceea ce pre bine îi caracterizează și numirea de „Pétra Craiului“, căci privită și de jos și de sus, este măestrosă, este impunătoare. Nu este munte, ci este adevăratu o pétra colosală; unu lanțu de stânci înșirate strinsu una lângă alta, cari înălțându-și mându fruntea până la mărimea arătată mai sus, la rațele sórelui, și cu deosebire la lumina lunii, oferă privitorului unu aspectu pomposu, înfrumse-

țat de lumina argintiu-sclipitoare, ce o răsfrângu dela sine măestosele stânci ale Petrei Craiului.

Dela punctul din Vlădușca (stêlpul 200), linia de frontieră se ridică spre vestu pe costa Petrei Craiului, până la înălțimea dela piramidă, unde este punctul trigometricu cu stêlpul de frontieră Nr. 201, și de aici apoi duce peste ascuțita creastă a Petrei Craiului, pe de-asupra primejdioselor prăpastii, în direcțiune sudică până la punctul 202, sub care la piciorul Petrei, în prăpastia de jos spre vestu, se află verdele pîșoi alu Tamașului, acoperit de întinse păduri de brad și de pășuni grase de munte.

In astfelu de împregiurări, comisiunea și mulțimea de lucrători trebuincioși, șciind, că aci, în 30 Iunie 1888, este a se marca linia de frontieră pe primejdioasa creastă a Petrei Craiului, erau cu toții forte îngrijați. Aveam să aședăm la piramidă, în punctul 201, și apoi de-supra Tamașului, în punctul 202, câte-unu mare stêlp de stejar, anume pregătiți spre acesta. Pentru ca aceste grele lucrări să se pôtă face într'o zi, s'au luat din bună vreme măsur,

